

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt Devm perpetim medullitùs laudare debeamus. Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

meam, vt cunctos profliges hostes meos, cum
 ista vitia & defectus consumas, & peccata mea
 omnia remittas, illustra intellectum meum
 mine vera fidei: inflamma voluntatem meam
 dulcissimo amore tuo: serena memoriam meam
 am iucundissima presentia tua atque cunctis vi-
 ribus meis virtutes & perfectionem tribue.
 Serua ac tuere me in extrema mortis hora, vt
 te palam & perspicue perfrui merear in beati-
 tudine & gloria sempiterna, Amen.

*Vt DEVM perpetim medullitus laudare
 debeamus.*

CAPVT XXV.

Psal. 140.

Lauda anima mea Dominum, laudabo Dominum
 in vita mea. Ecquis Deus meus æstuantem
 præstabit cordi meo, vt ante obitum voto
 potiatur suo, possitque explere desiderium suum
 te laudando? Quis mihi tribuet, vt in vita mea
 dignis veham laudibus Dominum Maiestatis,
 quem vnice amat anima mea? vtinam Deus
 meus ex corde meo tot proficiscerentur ac re-
 sonarent suauissima tuæ laudis melodia, quot
 vnquam musica concrepuere instrumenta, &
 quot sunt graminum herbulae, atque eadem om-
 nes in caelestem vsque aulam, tuæ Maiestatis
 palatium tenderent, & in tui conspectum pene-
 trarent, tamque inaudita prius & iucunda tui
 laus ex meo prorumperet pectore, vt tuis ea o-
 culis esset gratissima, & totam caelestium ciuium
 frequentiam exhilararet. Indignus quidem
 sum Domine, qui te laudem, at nihilo secius
 vehe-

vehemēter appetit anima mea, vt te prædicet, teque laude afficiat cælum ipsum, cū præcipuo ornatum decore, ex radijs Solis & micantium ac innumerabilium splendore stellarum summa refulget ac nitet claritudine: itemque campi aprici, cū omnigenis referti floribus ætate vernantissima, pro sua naturali præstantia ac vigore gratissimā præ se ferunt amœnitatem: Atque insuper etiam quæuis tibi placitæ ac piæ cogitationes, & flagrantia desideria, quibus vnquam te prosequuta est quæpiam tuâ amans & munda anima, quando spiritali illucescentis ac irradiantis spiritûs tui circūplexa fuit iucunditate ac æstiuâ serenitate. Certè quoties tam sublimis laudis tuæ mihi subit cogitatio, possem mi Domine totus animo colliquescere, siquidem cogitationibus destitutor, verba mihi deficiunt, & omnis sum modi expers. Lucet namque & resplendet quippiam in corde meo, quod nemo possit verbis exprimere, quum te laudare instituo: qui es bonum prorsus modinescium. Nam si vel ad præclarissimas ac elegantissimas me creaturas conferam, si summos spiritus & purissimas substantias considerem, hæc omnia ineffabiliter excedis. Quod si in abyssum ipsam me recipiam ingentis ac inexhaustæ bonitatis tuæ, ibi planè deficit laus omnis præ sui exilitate. Quoties viuas rerum pulchrarum ac delectabilium species conspicio, videntur mihi huiusmodi vocibus compellare cor meum: Pensita quantum ille amabilis, quam formosus sit, qui condit nos, qui est totius pulchritudinis fons. Cum cælum & Mundum vniuersum, itemq; abyssos, syluas

OTV
45

sylvas & campos, montes & valles animo
 lustro, cuncta hæc contentissimis ineffabi-
 laudis tuæ resonant vocibus, iisque meas
 cellunt aures. Sic si contemplari velim, quæ
 decorè, quàm concinnè, quàm ordinatè om-
 tum bona, tum mala disponas ac moderemur
 penitèns hîc obmutesco, nulla quibus te præ-
 cem, verba reperiés. Atqui si mecum repures
 te tam præcipuum, ac omni laude dignissimum
 bonum, animam meam sibi vnicè chari-
 amantissimi loco amici delegisse, iam retum
 possit præ tui laude crepare cor meum. At
 tis ergo mi Domine intimis hîsce cordis & an-
 mæ meæ votis ac desiderijs, doce me laudibus
 te afficere, teq; prædicare: doce me, inquam, de-
 gnis te celebrare præconijs, antequam hinc
 migrem. Id enim comprimis fitit & ardet an-
 ma mea.

SAP. Vellesne me laude prosequi?

MIN. Quid me prouocas mi Domine? Tu
 tamen perspecta habes corda omnia, satis quæ
 nôsti totum facile immutari ac extra sese rap-
 posse cor meum præ flagranti te laudandi de-
 derio, quo ab ipsis penè incunabulis semper
 factus fui.

Qui vel ranæ
 Deum lau-
 dent.

SAP. Atqui rectos & iustos decet mei lau-
 datio. MIN. Sed mea iustitia omnis pijsissima le-
 su, in tua consistit misericordia infinita. Et ta-
 men te laudant Ranæ in paludibus, & licet ca-
 nere nequeant, ac coaxant more suo. Scio Do-
 mine, planeq; agnosco, quisnam ego sim: fateor
 iure me ob malefacta mea fugere potius, quàm
 laudibus euehere te debere: sed quæso te mi
 Domine, qui bonum es immensum ac infinitum
 eum

rum, noli despiciere in me extremæ vilitatis vermiculo, te laudandi desiderium. Quamuis enim te laudent Cherubim ac Seraphim, ac innumera cælestium spirituum frequentia pro omni virium suarum facultate, ecquid tamen sine te amplius possunt erga immensam nec vilis vnquam laudibus dignè celebrandam Maiestatem ac dignitatem tuam, quàm vel vltima creatura? Nulla tu quidem, mi Domine, creatura indiges: sed tanto amplius elucescit immensitas bonitatis tuæ, quanto te magis etiam minus benè de te meritis præbes, atque ab illis etiam laudari non dedignaris.

SAP. Quisquis me putat pro dignitate se posse laudare, non nisi ventum insequi & vmbra amplecti molitur. At nihilo secius tum tibi, tum ceteris creaturis omnibus permissum est me totis viribus laude prosequi ac celebrare. Neque enim vlla vnquam extitit creatura, neq; tam grandis, neq; tam pusilla, nec ita bona vel mala & vilis, quæ non & ipsa me laudet, aut testetur laude dignum: atque eadem ipsa quo mihi est arctius ac propius vnita, eo illi sum laudabilior. Ita etiam tua laus quanto magis accedit & consimilior est laudibus cælestis patriæ, tanto me dignius extollit. Est autem tanto similior laudibus supernis, quanto est à re- rum creatarū simulachris expeditior ac repurgatior, mihiq; per veram animi deuotionem ac pietatem coniunctior. Gratius proculdubio meis in auribus resonat pia cordis meditatio, quàm laus solis expressa labijs absq; cordis deuotione & attentione: magisq; placet intimè cordis gemitus, quàm altè & incòditus oris clamor.

Deniq;

Deus quo pacto à nobis possit laudibus extolli dignius.

Quæ laus Deo acceptior.

OTV

45

Contemptus
quis quanti
sit apud Deū.

Math. 15.
Ma. 29.

A laude Dei
qui quando
deficiant: &
quæ laus dig-
na grataque
sit Deo.

Vera perfe-
ctio hominis
resignatio.

Denique humilis sui abiectio & contemptus
nedum infra Deum, sed etiam mortales omnes
adeo ut nolit quicquam esse, aut aliquo in
cio haberi, omnes apud me quantumuis son-
ras ac tinnulas voces ac melodias superat. Et
ipse cum in terris degerem, tum vel maxime
Deum Patrem laude affeci, quando in cruce
formissimus, & iam iamque moriturus pepe-
di. Sunt qui me pulchris laudent verbis, &
bijs honorent, sed cor eorum longè est à me
quorum laudem equidem parvipendo. Alij
tus alacriter me laudant, rebus ad ipsorum vi-
luntatem fluentibus: at si fortuna reflauerit
ventisque cœperint frangi contrarijs, laus ip-
sorum quoque tepescit ac deficit. Quod utique mihi
potest non displicere. Ea igitur digna laus
meisque grata conspectibus, ut me corde, verbis
& factis non minus deuotè ac studiosè laudat
in aduersis, ut in prosperis: in tristibus ac in-
cundis, ut in gratissimis maximeque optatis re-
bus. Ita enim re ipsa declarabis, quod me potius
quam te ipsum spectes.

MIN. Nullam mi Domine abs te crucem
afflictionem petere audeo: daboque operam,
dignus sim affligi. At nihilominus me ipsum
pro cordis mei desiderio funditus permitto
resignatio in tui æternam laudem. Neque enim
vnquam me meis viribus verè & integrè re-
signare potui. Si ergo permittere tibi visum erit
ut Mortalium omnium abiectissimus & despi-
ctissimus ego sim, id tua fretus gratia tui amo-
re libens perferam in laudem tuam. Totum me
hodie pijsime IESU dedo ac resigno gratia &
misericordiae tuae: cuius auxilio haud graua-
tulerō

tulero ad tui præconium, immanissimū, quod
 vnquam perpetratum sit, in me homicidium
 conferri, atque à cunctis me adspectantibus fa-
 ciem meam conspui, modò tamen apud te in-
 noxius sim aut etiam si fortasse reus fuero, pa-
 tiar nihilominus in laudem æquissimæ iusti-
 tiæ tuæ, cuius me honor longè suauius afficit,
 multoq; mihi charior & antiquior est, quàm
 honor proprius: atque etiam ad quemlibet mei
 cõtempum peculiari te laude efferam, dicam-
 que cum latrone tecum crucifixo: Ego mi Do- Luc. 23.
 mine satis iustè hæc patior, tu verò nihil mali
 gessisti: *Domine, memento mei in regno tuo.* Itidem
 mi Domine, si me hoc ipso momento auferre
 velles ex hac vita, cederetq; in honorem & lau- Gen. 5.
 dem tui, nec semel quidem respicere vellem: o-
 ptarem autem, vt si alioquã ad Mathusalem
 longævam fuisset peruenturus ætatem vt tam
 prolixi temporis anni singuli, & tot annorum
 quælibet hebdomada, atque tot hebdomadarū
 dies singuli, & dierum illorum quælibet hora,
 horarumque momenta singula tam iucunda &
 perfecta meo nomine te laude celebrarent, quã
 vllus vnquam sanctus te celebrauerit siue lau-
 dauerit in veris illis splendoribus sanctorum,
 idq; tam innumeris vicibus, quòt atomi in ra-
 dijs solaribus volitant, vt vel sic pium meum
 supplerent ac perficerent desiderium, perindè Psal. 109.
 ac si ego ipse id essem executus in hac vita tem-
 poraria. Id verò omninè ex me permissum ti-
 bi sit Domine, vt me vel breui, vel post longa
 annorum curricula tollas è medio. Hoc nam-
 que mihi in votis est. Plus aliquid dicere non
 verebor. Etiam si hac hora esset discedendum
 K è cor-

OTW

45

è corpore, atque in tuū vergeret laudem, vna
 nis quinquaginta flammis Purgatorijs cruci-
 rer, illicò me in tuū venerationem sub pedes
 os abijcerem, animoque libenti in honore
 tuū illas pœnas exciperem, diceremque: Be-
 dictus ignis ille expiatorius, in quo tu laus
 me perficitur. Non ego mi Domine, sed tu
 tu inquam, es illud ipsum, quod specto, quod
 volo, quod diligo, quod aucupor & quero. Om-
 nia mi Domine explorata & cognita habeo
 & corda nosti omnium: tu probè scis & nos-
 ligis ita me affectum esse, quamuis certus esse
 semper me apud inferos infimo loco cruci-
 dum, licet vehementissimè affligeret me in-
 dissimæ contemplationis tuæ privatio, quæ
 nihil propterea tuæ laudis subtrahere aut
 termitterem, immò si modo possem, libe-
 cunctorum hominum malè transacta tempo-
 ra reuocarem, errata pœnitendo castigarem,
 pro illis satisfacerem, omnemq; vnquam tu-
 irrogatam iniuriam te laudando & veneran-
 do expiarem & sarcirem. Adeoque si possibi-
 foret, ex ipsa inferorum abyssu præclarissimæ
 tuū laus ex me proficiscens, per tartarum, per
 terram, per aëra, per cælos omnes penetrare
 donec ad tuum vsque conspectum pertingeret.
 Sed quia non potest quisquam in inferno con-
 fiteri tibi, saltem interim in terra tanto fer-
 uentius & instantius te laudarem. Fac me tu-
 pijsimè Domine, qui extreme vilitatis creatu-
 ra tua sum, quod sit ad præcipuam tuū laudem.
 Vtunque enim mihi eueniat, laudabo te Do-
 minum meum in vita mea, donec vel vltimus
 in me hgerit spiritus: cumque lingua & ve-
 defecer

Psalm 6.

defecerit, volo vt vel digiti motus siue exten-
sio sit confirmatio quædam & clausula laudis
omnis, quam vnquã ipse tibi deprompserim:
ac deinde carne in puluerem resoluta, opto ex
singulis puluisculis flagrantissima tuã laus pro-
rumpat ac peruadat per saxa, per rupes, per ce-
los omnes in tuã vsque conspectum, idq; ad ex-
tremi vsq; iudicij diem, quando corpus & ani-
ma rursus copulabũtur, & ad te perenniter lau-
dandum denuò coniungentur.

SAP. In hoc desiderio ac sancto proposito
constans perseuera vsque ad finem, nec dubites
hanc laudem esse cum primis gratam.

MIN. Quandoquidem à me misero laudari
vis Domine, obsecro mihi paucis expedias, v-
trumne laus illa, quæ verbis & cantu fit, aliquid
utilitatis habeat.

Externa Deo
voce laudare
quale quid.

SAP. Immo verò non parùm utilis est, ma-
ximè quatenus interiorem excitat hominem,
qui ea sæpe numero accenditur & prouocatur,
præsertim in illis qui bonam vitam inchoant.

MIN. At verò mi Domine, perperuò intus
exigor, quandoquidem delectat in hac vita
iam inchoare, quod in æterna semper actitan-
dum sit, vt continuum te laudandi studium &
conatum assumam & prosequar, adeò vt ne ad
momentum quidem à tuã laude recedam. Eius-
modi desiderio percitum atq; compulsum cre-
brò dixisse memini: Cur tantoperè properas
caelum? quid ita cursum acceleras tuum? Siste
paulisper gradum, donec vnice charum atque
suauissimum Dominum meum pro cordis at-
tectu, quantumlibet, laudibus efferam. Atque

K 2

vbi

OTW

45

vbi mihi euenit pijsfime IESV, vt vel bre dormi
morula à tuâ laude me auertam, nec tibi ino rissim
tus sim, dum ad me redeo, aio ad me ipsam MI
heu mille præter lapsi sunt anni, quod ne fen tutio.
quidem dilectissimi Domini mei memor fi quibus
rim. Ergo mi Domine, quatenus fieri poss Primu
dum adhuc corpus & anima sibi cohære mate
doce me qua ratione perpetuam ac ne adm SA
mentum quidem deficientem tuâ laudem in ipso
brare queam. in riuu

Quomodo
quis Deum
perpetuò
laudat.

SAP. Quisquis me in omnibus spectat
intendit, sibiq; cauet à peccatis, nauatq; virtutibus
operam, is nunquam me laudare desinet.
Sed quia supremam laudandi rationem cogitare
habere cognitam, dicam quod subtilius & perfectius sit.
Potest anima similis dici plumæ
ui, cui si nihil adhæreat, naturali quadam mobilitate
admodum in sublime rapitur: si autem
tem habeat ponderis aliquid adiunctum, descendit
deorsum fertur. Eodem modo animus à visibus
repurgatus & exoneratus ex ingenita sibi nobilitate,
spiritualium meditationum fretus ad mundiculis,
in cælestia subrigitur ac tollitur. Quando igitur
animus cuiusquam à visibilium operum cupiditatibus
absoluitur, & in quadam tranquillitate constituitur,
ita vt tota eius intentio bono incommutabili continenter
ac inseparabiliter inhærescat, is me perpetuò laudat
& prædicat. In eamque puritate, quantum
nûs potest verbis explicari, sensus humani aded
absorbetur, & ex terrestri in spirituales atque
angelicam transfertur similitudinem, vt quicquid
foris vel intus accipiat, quicquid agat & operetur,
siue bibat, siue comedat, siue dormiat,

dormiat, siue vigilet, hæc omnia non nisi purissima quædam Dei laus sint.

MIN. dulcissima hæc est, mi Domine, institutio. Atqui supersunt adhuc alia quatuor, de quibus ex te certius aliquid cognoscere velim. Primum est, vndenam potissima te laudandi materia & occasio sumatur.

SAP. Præcipuam me laudandi rationem in ipso omnis boni fonte & origine, ac deinde in rivulis inde manantibus offendes.

MIN. Origo ipsa, fateor mi Domine, captum excedit meum. Laudent te ex illa sublimes cædri Libani, cælestes videlicet & Angelicæ mentes. Attamen etiam ego ceu horridus & asper tribulus cum tuâ laude coram illis procedam in medium, vti ex complexione desiderij mei, quod tamen re ipsa explere non possim, præcelsæ dignitatis suæ admonitæ, in serenissima claritate sua prouocentur eò magis ad deprecandas ac celebrandas attentissime laudes tuas: quemadmodum cuculus lusciniam excitat, ansamque illi præbet dulcissimè canendi. At qui riuus seu effluxus bonitatis tuæ debent à me summoperè laudari. Nam si mecum commemorare velim, quis fuerim, à quibus malis & quam crebrè me seruaueris, quibus timoribus, laqueis, vinculis, tendiculis me absolueris mirum profectò est, si nõ totus animus in tuâ laude colliqueat. O quandiu me expectasti Deus meus, quàm benignè reuerentem suscepisti, quàm suauiter me sæpenuerò, licet occultè, præuenisti, in his admonuisti. Et licet ingratisimum in his sæpè me præbuerim, non tamen desisti, donec me ad te reduceres. Num pro

K 3 his

Materia Deū
laudandi vnde
deleumēda

Quæne ho-
mini benefi-
cia à Deo
præstita.

OTW
45

his igitur iure merito que te non laudabo. In
 modo sanè benignissime Domine opto auer-
 horum gratia eiusmodi luculenta ac sibi
 ex me laus tibi sit, atq; in tui conspectum em-
 gat ac perferatur, qualis fuit Angelicorum spi-
 rituum, cum primùm advertere cœperunt
 quidem in tua gratia confirmatos, alios ve-
 reiectos: qualis item est animarum miserarum
 quando ex horrido Purgatorij carcere emissa
 atq; in tui conspectum admissæ, serenissimam
 faciem tuam primùm contemplantur: quæ
 deniq; erit tibiq; agetur in vicis ac plateis ca-
 stis Ierusalem post vltimi iudicij sententiam
 quando electi à reprobis æterna securitate
 iungentur. Aliud quod mi Domine scire cupi-
 est, vt quaslibet bonas nature affectiones in
 æternam possim referre laudem.

Nature affe-
 ctiones bonæ
 qualiter in
 Dei laudem
 referendæ.

SAP. Quandoquidem in hac vita tempore
 ria nemo potest humana arte vel scientia na-
 turam à gratia propriè ac penitus discernere,
 diiudicare, ac internoscere, eam obrem siue na-
 turæ sit, siue gratiæ, quando cunq; iucundum
 aliquid & plausibile, quodque hilaritate que-
 dam vel dulcedine te afficiat, in spiritu tuo
 corpore senseris, euestigio intrò te recipiens
 in Deum illud referas ac transfundas, orans vt
 in illius laude consumatur. Ipse namque de-
 naturæ & gratiæ Dominus est. Hoc pacto na-
 tura fiet tibi supra naturam, & in gratiam mu-
 tabitur.

MI N. Tertium, mi Domine, quod nō esse cupi-
 am, est, vt malignorum spirituum impias
 suggestiones in tui laudem sempiternam tra-
 here ac transferre debeam.

SAP. Vbi quid illi animo ingesserint impiū
ac blasphemum, ita dicito: Quoties pie Do-
mine teter hic spiritus aut alij quouis ex eo-
rum numero eiusmodi nefarias ac execrandas
cogitationes mihi inuito insusurraverint, to-
cies deliberato animo iucundissima ac flagran-
tissima tibi ex me loco illorum laus exhibita
fit in quū sempiternum, qua pestilentes ij spi-
ritus te affecissent perenniter, si perstitissent
in gratia: vt vel sic per me sarciantur, quod
illibesti & reprobi spiritus de tui laude de-
traxerunt.

MIN. Planè iam perspicio Domine Iesu, di-
ligētibus DEVM omnia cooperari in bonum,
quando etiam teterrimæ demonum tentatio-
nes hac ratione eis cedunt in bonum. Sed nunc
quartum etiam, quod discere aueo, paucis ab-
soluas mi Domine, quinam ex cunctis visis &
auditis tui laudem elicere queam.

SAP. Quandocunque grandem aliquā fre-
quentiam vel ceterum, itemq; plures insigni for-
ma vel elegātia præditos conspexeris, dic totis
animi visceribus: Tam crebro mi Domine, tā-
que decorè & eleganter millia millium cele-
stium agminum tibi ministrantium, te hodie
saluent meo nomine totiesq; te mea vice de-
cies millies centena millia tibi assistentium te
laudent & glorificent, atq; sanctorum omnium
vota tibi per me cupiant ac suspirent, creatura-
rum deniq; omnium pulcherrima harmonia
& mirificus decor, meo loco te tot vicibus ve-
nerentur & honorent.

MIN. Papæ quantoperè mi Domine ani-
mum exhilarasti ac dilatasti meum laude tua

Laus

Malarum co-
gitationum
occasione
qui deus
laudandus.

Rom. 8.

Qualiter au-
dita omnia,
visaque in
Dei laudem
transferenda

Dan 7.

OTW

45

Laus isthac temporaria cor animamq; meam
 ad perennes nunquamque desituras tui laudis
 excitauit, admonuit ac prouocauit. Sed quomodo
 do præclarissima Sapientia Iesu pijsime, ser-
 nus ille illucescet dies, & optatissima existeret
 ra, qua perfectè præparatus, ex hoc miserabili
 exilio proficiscar ad te dulcissimum Dominum
 meum, tui contèplatione iucundissima perenniter
 fruiturus, teque laudaturus in ætèrnū? Certè
 Domine magno crucior desiderio, atque aui-
 adspiro & in hio tibi vnico cordis mei gaudio
 O quando ad te perueniam? Eheu, quam Ioseph
 ga intercedit mora? quam nimis differtur
 procrastinatur tempus illud, quo cordis mei
 præcipuam ac summam voluptatem facie tua
 faciem contuear, eaque pro cordis desiderio
 quantumlibet, perfruar. O exilium, quam mis-
 ferum es & calamitosum ijs, qui se reuera ex-
 les gerunt. Pauci quidem in terris degunt in
 Domine, qui non habeant aliquem cui studeant
 quem spectent & diligant, qui que non aliquo
 nitantur adminiculo, in quo interdum vel pa-
 rum acquiescant. Atqui ò vnica cordis mei la-
 ritia Iesu pijsime, quem spectat, inquit & ap-
 petit anima mea, satis superq; perspectum ha-
 bes, me tibi vni esse derelictum. Quicquid enim
 vel auribus, vel oculis occurrit meis, in quo te
 non reperiam, non mediocriter me cruciat &
 affligit. Mortalium omnium presentia, nisi tua
 causa, molesta & peracerba mihi est. Quid igitur
 tur in hoc me exilio degentem exhilarabit, aut
 quo interim animum solabor meum?

SAP. Sæpitis in hoc amœnissimo feruentis
 ac deuoræ laudis meæ pomario deambulabit

Psal. 41. & 114.

Exiliū quod
 quibus mi-
 serimum.

ac ex patiaris. Nullum enim verius ac certius
est sempiternæ beatitudinis præludium, quam
Deum in hac vita fidenti ac hilari laudare ani-
mo. Nihil æquè hominis mentem illustrat, ni-
hil afflictiones & cruces ad eum mitigat & rele-
uat, nihil perinde tetros dispellit spiritus, ni-
hil ita animi tristitiam & molestias abstergit
ac abigit, vt iucunda laus DEI. Huic quisquis
sedulus incumbit, illi DEVS propè adest, ange-
li se ei familiares exhibent, sibi ipsi cum primis
utilis est, proximos ædificat, animas in pœnas
detentas gaudio afficit, denique totam cælestis
patriæ frequentiam alacri ac strenua DEI lau-
de honorat.

MIN. Dulcissime Iesu opto ex animo, vt cū
oculos manè primùm patefacio, simul etiam
cor sese meum aperiat, atque ex ipso flagrantis-
sima ac amantissima laudis tuæ flamma emer-
gat, sursumq; feratur cum feruentissimo amo-
re cordis, te præ cunctis hominibus etiamnum
in terra agentibus præcipuè diligentis, & cum
ardentissima supremi Seraphici spiritus te in
beata aternitate sine fine amans dilectione,
atque cum illa denique inexhausta ac immen-
sa charitate, qua pater cælestis te vnicum eum-
que charissimum complectitur filium suum
per amorem suavissimum spiritus sancti ex pa-
tre & filio procedentis. Simul etiam desidero,
vt ea laus tam dulcib⁹ ac tinnulis resonet mo-
dulis in paterno corde tuo, vt pro sua ratione
vlla vnquam quamvis excellentiū instrumen-
torum musicorum harmonia dulcissima in
cuiuslibet hominis bene affecti ac animati pe-
ctore percrebuerit. Peto etiam, vt cum hac ea-
dem

Aeternæ bea-
titudinis præ-
ludium certis-
simum quod.

Laus Dei que
quam sit vici-
lis.

OTW
45

dem amoris flamma tam suaui erumpat la-
dis tuæ odor & fragrantia, quam possit esse
lectissimorum ac potissimorum aromatum
herbarum, & virtutum omnium non qu-
rumlibet, sed quæ omnes suos numeros habe-
ant, & perfectissimæ sint, si eadem in pulvere
redacta mittantur in ignem suffitûs excitant
gratia. Denique etiam hoc cupio & desidero
vt huius laudis adspectus tam sit iucundus & a-
mœnus per gratiam, vt nullius vnquam qui-
tumuis vernantis & floridi Maij amœnitas illi
possit æquiparari, atque ea re tum Diuini
obtusibus tuis, tum omni cælestium civium
multitudini mirificam ingerat voluptatem
optoque vt eadem amoris flamma perpetuo
magna vi erumpat, sursumque tendat in cur-
tis precibus meis, quas ore fudero, in cantu
etiam vel psalmodia, in meditationibus, ver-
bis & factis, ad eò vt in fugam vertat omnes
hostes meos, cunctos aboleat & in nihilum re-
digat defectus & culpas meas, gratiam impetret
& veniam, sanctum quæ & felicem obtineat, vi-
tæ terminum, qui sit laudis huius temporarij
finis & clausula, & initium laudis perpetuè du-
raturæ. Amen.

*Visionis seu Reuelationis MINISTRO facta
descriptio.*

CAPVT XXVI.

CVM hæc omnia iam confecta & in char-
ta descripta essent, parùm aliquid etiã
dum absolendum supererat ad finem
capit.